

4893 21. Marts 1892; 2. Beh. af Lovf. om Universitetets og Kommunitetets Lønningsforh. 4894

talte han sig saaledes. — lige saa lidt er det store Flertal her i Salen i Stand dertil, og naar det skal være saa, at der træffes op til et Smil ad mig, saa maa virkelig de andre, enten de staa paa Ordførerens Side eller ej, føle sig som Genstand for dette Smil fra de universitetsdannedes Side. Lige over for det ærede Medlem for Københavns 4de Valgrets (Scharling) skal jeg gøre en kort Bemærkning. Han syntes at ville benægte, at Maret 1871 hørte til den, som jeg kaldte det, opadgaaende Periode, men det lykkedes ikke fuldtud, synes jeg. Et Faktum, en Rendsgerning er det, at Professorerne have nøjedes med deres nuværende Lønning under den opadgaaende Periode, indtil nu, da vi ere i en stærkt nedadgaaende, og saa er det, at Kravet melder sig. Men, siger han, de økonomiske Forhold kunne ikke med fuld Høje tages i Betragtning. Ja, naar Sagen ikke i og for sig selv forsvares sig, og det mener jeg ikke, den gør, jeg mener ikke, Kravet i og for sig er saa stærkt, at vi af Hensyn til det skulle se bort fra alt andet, saa synes jeg nok, at de økonomiske Forhold med Høje kunne komme med i Betragtning. At sammenholde det med de personlige Understøttelser, som vi have bevilget paa Finansloven, er ogsaa noget ubetimeligt, det er to væsensforskellige Ting, og endnu mindre besøjet finder jeg det at være, naar det ærede Medlem vil sammenstille det Beløb, her er Tale om, 25,000 Kr. paa denne Konto, med det Beløb, som Folkehøjskolerne efter den mulige Lov ville saa, thi skulle vi til at sammenstille det, maa vi vistnok have hele Universitetets Budget, saa kunne vi se, hvad vi give til den videnskabelige Uddannelse og til den almene Oplysning, men her er Tale om en Forøgelse og ikke om Universitetets Budget i sin Helhed. Jeg kan altsaa ikke som den ærede Ordfører være lige glad over dette Forslags Karakter i og for sig og trøste mig med, at vi saa noget andet, thi dette andet ligger ikke officielt for. Jeg fastholder, at det er denne Lov og ikke de Resultater, som Bladene og Rigaus Bureau have bragt Meddelelser om Landet over; og det er stadig Mindretallets Opfattelse, at denne Lov ikke fortjener at fremmes, hverken som den foreligger fra Regeringen, eller som den foreligger fra det ærede Udvalgs Flertal.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Goss): Det vil næppe ventes, at jeg med nogen særlig Grad af Begejstring tager Ordet for at tilraade det høje Ting at stemme for de af to Mindretal tilfammen stillede Forslag, idet de jo afvige meget stærkt fra det af mig fremsatte Lovforslag, de byde noget væsentlig mindre. Naar jeg desuagtet allerede i Udvalget har tiltraadt og nu vil tilraade Tinget at vedtage disse Forslag, og naar jeg saa vil gøre mit til at føre dem igennem i det andet Ting, er det, fordi jeg erkender, at der ligger et ikke ubetydeligt Fremstridt, i hvert Tilfælde i hvad der her bydes, altsaa fordi jeg ikke deler den Opfattelse, at det, der her bydes, er saa at sige intet værdt, saa at man lige saa godt kunde undvære det. At det ikke er alt, langt fra alt, hvad det af mig fremsatte Lovforslag har ønsket, det er jo givet, da der har maattet gives Afkald paa meget. Der er i denne Forbindelse ikke Tale om, som det blev omtalt, en Lønningslov eller en Ordningsslov for den polytekniske Lærestælle, og den kommer rimeligvis ikke i denne Samling, men jeg erkender ikke, at der nogen Sinde har været sat en saadan Forbindelse mellem dette Lovforslag og det andet Lovforslag, at de skulle vedtages samtidigt. Jeg betragter det som en naturlig Ting, som en Selvfølge, at der er en saadan indre Forbindelse mellem disse Ting, at denne Lovs Vedtagelse for Universitetets Vedkommende nødvendigvis maa drage til Følge efter sig en Ordning for den polytekniske Lærestælle. Men den Omstændighed, at dette sandsynligvis ikke naas i Aar, synes mig ikke at være noget Motiv for nogen, heller ikke for den eller dem, der ville tale den polytekniske Lærestællts Sag, til at sige: fordi vi ikke i Aar kunne saa vore rimelige Krav opfyldte, maa Universitetet ikke saa sine. Der er i øvrigt adskillige andre Lovforslag, som jeg meget maatte have ønsket allerede nu maatte kunne bringes til Løsning, og som staa i Forbindelse med dette Forslag. Der er Forslaget om Bibliotekerne, Forslaget om Universitetskvæsturen og flere andre. Disse staa jo i en saadan Forbindelse med dette Forslag, at jeg kunde have ønsket, at deres Afgørelse ogsaa kunde have fundet Sted sammen med dette, men naar det ikke har kunnet lykkes, ser jeg dog